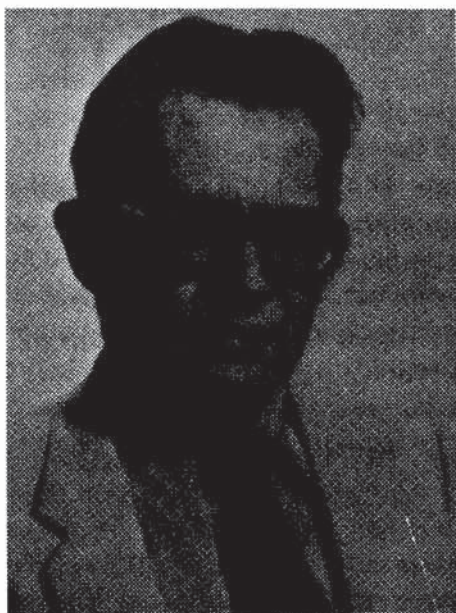

dr Josip Gašparac, dipl. inž.

Dana 18. prosinca 1989. zauvijek nas je ostavio dr Josip Gašparac, dipl. inž. poljoprivrede i viši znanstveni suradnik Instituta za mehanizaciju, tehnologiju i graditeljstvo u poljoprivredi, Fakulteta poljoprivrednih znanosti Zagreb. Kolektiv Instituta za mehanizaciju, FZP i jugoslavenska poljoprivreda ostali su bez vrlo vrijednoga i zaslužnog radnika, koji je cijeli svoj život posvetio unapređivanju mehanizacije poljoprivrede. Njegova obitelj ostala je bez požrtvornog i plemenitog supruga, oca i djeda.

Dr Josip Gašparac rođen je 1930. godine u Gospiću. Polazio je klasičnu gimnaziju u Zagrebu gdje je i završio Poljoprivredni fakultet godine 1953. Magistrirao je na Poljoprivrednom fakultetu 1966. radom „Proizvodnja topline električnom energijom i

njezina primjena u stočarstvu... Godine 1974. doktorirao je na istom fakultetu radnjom „Utjecaj mehaničkih karakteristika raznih oblika lucerne na transportabilnost...“

Dr Gašparac sudjelovao je referatima na svim savjetovanjima u organizaciji Instituta za mehanizaciju - ukupno sa 41 referatom, što dokazuje njegovu vrlo značajnu aktivnost u znanstvenom i stručnom radu. Radovi su objavljeni u zbornicima savjetovanja, biltenima Poljoopskrba i Krmiva, te u Agrotehničaru i drugim časopisima. Osobito valja istaknuti njegovu stručno - znanstvenu i organizacijsku djelatnost na području mehanizacije spremanja krmnog bilja, kao i radove o postupcima s gnojem peradi i elektrifikaciji poljoprivrede.

Dr Gašparac napisao je više od 90 znanstvenih i stručnih radova, studija, prikaza i izvještaja. Na radnom mjestu pomoćnika direktora, a neko vrijeme i direktora Instituta, naročito se ističu njegove zasluge na uspješnoj suradnji s mnogobrojnim poljoprivrednim kombinatima, tvornicama poljoprivrednih strojeva i traktora i raznim udruženjima za unapređenje mehanizacije poljoprivrede u SRH kao i u svim drugim republikama i pokrajinama.

Bio je član nekoliko službenih delegacija u više zemalja Evrope.

U prvim godinama svog uključivanja u struku mehanizacije poljoprivrede mnogo je pridonio izradi metodike ispitivanja poljoprivrednih strojeva što je poslužilo nizu generacija naše struke širom Jugoslavije.

Osobito treba istaći njegov doprinos da se Institut opremi suvremenom mjernom tehnikom uz pomoć koje se, iako sa skromnim financijskim mogućnostima, Institut osposobio za najsloženija ispitivanja do tada ne primjenjivane u nas.

Slobodno se može reći da je ostvaren vrlo mali broj zadataka u suradnji s privredom i drugim organizacijama vezanih za mehanizaciju poljoprivrede, a da on nije bio ili inicijator ili suradnik u realizaciji.

Problemima je uvijek prilazio optimistički, tvrdeći da nema nerješivih. Brzo je donosio odluke i uspostavljao uspješne kontakte i tamo gdje su drugi bili sumnjičavi. Njegova komunikativnost i poznavanje nekoliko svjetskih jezika omogućili su uspostavljanje kontakata Instituta sa svim srodnim institucijama svijeta.

Njegov odlazak za nas znači gubitak vrsnog stručnjaka, poštenog i nesebičnog radnika, dobrog kolege i pravog prijatelja. Neizmjeran je za sve gubitak čovjeka koji nam je bio blizak, koji je s nama živio, gledao, slušao, naslućivao naše misli i u njih se uživljavao i tražio načina da razumije, pomogne, najčešće brзом dosjetkom koja bi za čas razvedrila

lica i život bi tada uz smijeh tekao dalje.

Njegov humor činio je mogućim i neke naoko nemoguće stvari, neke strašno velike bi postajale smiješno malene, a one užasno teške bi za čas gubile težinu koja ih je pritiskala. Znao je onu sunčanu stranu zemlje gdje se uvijek može živjeti i preživjeti. Humanist i erudit u njemu znao je ako želimo mir potrebno je biti stvarno prijatelj, blizak ljudima, vidjeti u svakom čovjeku osobitost pojedinca i voljeti ono što je dobro u njemu.

U vremenu kad svatko nastoji izbjeći susret s nevoljom, kada ovo vrijeme prijete da bude vrijeme osamljenih i napuštenih, on je svojom duhovitošću znao dočarati vedre trenutke, pokloniti radost, darovati optimizam i razvedriti mnogi tmuran dan.

Hvala mu na svemu što je učinio za svoj Institut, za svoje kolege i suradnike i struku mehanizacije poljoprivrede. Njegova djela, vedri i dragi lik su garancija da ćemo ga zadržati u trajnom sjećanju. Neka mu je slava i laka ova hrvatska gruda.

Prof. dr Ivo Todorčić